

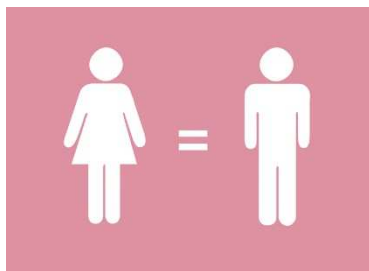
CELEBRACIÓN EN OS COTOS

1-2 de agosto do 2026

XVIII SEMANA DO TEMPO ORDINARIO A

NON MÁIS
VIOLENCIA
DE XÉNERO

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,

E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *Amigos nas penas e na festa amigos*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo.

Se as semanas pasadas escoitabamos as parábolas do Reino que Xesús contaba, hoxe o evanxeo pon diante de nós como vivía Xesús ese Reino na vida de cada día.

A xente acudía a escoitalo, pero tamén, e sobre todo, a convivir con El. Convivencia compartida para: falar, escoitar, rir, expor problemas e buscar solucións ... A mesma convivencia que temos nós coas persoas coas que compartimos a nosa vida.

COMPARTIR é a palabra principal que dá sentido a esa convivencia.

Os apóstolos teñen para eles e para Xesús, pero hai moita máis xente, por iso é necesario compartir o pouco que cada un ten e así realizar a milagre. Comeron todos, e eran moitos. O pouco que cada un ten faise moito coa vontade de dalo e compartilo cos demais.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *Hai persoas de ben que sempre teñen as mans abertas para ofrecer o que teñen aos demais. Xesús ensínanos a compartir, e aí está a milagre. Pero nós moitas veces somos egoístas e cústanos poñer o noso para ben dos demais, por iso agora queremos pedir perdón por non ter mans abertas:*

Monitor/a

- ✓ Polas moitas veces nas que os nosos intereses e egoísmos son máis importantes que a gratuidade na que nos invitas a vivir cada día,

SEÑOR, ABRE AS NOSAS MANS

- ✓ Polas veces nas que, coas mans pechadas, xulgamos aos irmáns que non teñen comida, traballo ou pasan por dificultades, escudándonos na acusación fácil de que non queren traballar,

CRISTO, ABRE AS NOSAS MANS

- ✓ Porque seguimos abrindo as mans buscando o noso benestar, e pechámolas cando teríamos que procurar a dignidade dos famentos e necesitados

SEÑOR, ABRE AS NOSAS MANS

Celebrante: *Deus Pai agarimoso ten piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida. A todos, o Señor, nos concede o perdón e nos leva á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración confiando ás mans de Deus Pai a nosa oración, e pedimos que teñamos sempre: - mans abertas cos que non teñen pan cada día, - e corazón doído por todos os incendios que están matando a terra e a vida.*

(silenzo)

Celebrante: Deus, Noso Pai, axúdanos aos teus fillos e móstranos a túa bondade incansable.

Nós estamos orgullosos de terte coma creador e de sermos gobernados pola túa providencia: renova ti a obra da túa creación e protexe coa túa man o que renovaches.

Pedímoscho polo mesmo Xesucristo, noso Señor. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *A Palabra que agora imos escoitar ponnos no camiño de compartir.*

O profeta fálanos de compartir porque é o que Deus quere facer con todos.

Xesús no evanxeo non dubida en compartir tempos, ánimos, esperanzas, medos, fracasos, ... Compartir é o seu xeito de vivir, e como veremos ao final do evanxeo non se necesita moito, só querelo e crelo.

LECTURA DO PROFETA ISAÍAS

Di o Señor:

¡Sedentos todos, vinde por auga!
Os que non tedes prata, vinde,
comprade comida e comedo,
vinde e comprade comida;
sen prata e sen diñeiro comprade viño e leite.
Porque cambiades prata polo que non é pan
e o voso xornal polo que non farta.

Escoitádeme ben:

comede ben e que a vosa gorxa se alegre coa graxa.
Baixade o oído e vinde onda min,
facédeme caso e revivirán as vosas ilusións,
pois pactarei convosco unha alianza eterna,
os beneficios de David que se manteñen firmes.

Palabra do Señor

🎵 *nº 50 Na tardiña baixa da vida* **SALMO**

(en pé) Leccionario I A páx 234 Mt 14, 13-21 EVANXEO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Daquela, retirouse Xesús nunha barca a un lugar deserto e arredado. En canto a xente o soubo, foino seguindo por terra desde as vilas.

Cando desembarcaron, atopouse cun gran xentío. El, conmovido, curou a todos os enfermos. Chegada a tarde, os discípulos foron onda el e díxéronlle:

- O lugar está moi arredado e a hora moi avanzada: será mellor que despidas a xente para que vaian ás aldeas e merquen comida.

Xesús díxolles:

- Non precisan marchar, dádelles vós de comer.

Eles responderon:

- Aquí non temos máis ca cinco bolos de pan e mais dous peixes.

Pero Xesús replicoulles:

- Pois, traédemos aquí.

E mandando recostar á xente na herba, colleu os cinco bolos e mailos dous peixes, ergueu a mirada ao ceo, dixo a bendición, partiu os bolos e deullos aos discípulos, que á súa vez llos pasaron á xente. E comeran todos ata se fartaren, enchendo coas sobras doce cestas. Os que comeran eran uns cinco mil, sen contar mulleres nin nenos.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio
para acoller a palabra no corazón

A xeito de homilía

“Dádelles vós de comer” é o que Xesús lle propón aos seus amigos. Pero eles non teñen nada máis que cinco pans, dous peixes ... e dúas mans.

Son as mans que comparten o camiño de Deus cando agasallan amor e ben.

Son as mans solidarias dos homes e mulleres que nesta nosa terra de Os Cotos comparten o desexo de mellorar a vida da nosa comunidade.

Son as mans solidarias dos homes e mulleres que nos pobos máis empobrecidos comparten á beira das persoas que se ven privadas dos dereitos fundamentais.

Son as mans solidarias dos homes e mulleres que comparten igualdade, tolerancia, PAZ.

Son as mans coas que conta Xesús para facer crible a milagre de compartir.

“Coas nosas o Señor pode contar”.

PROFESIÓN DA FE

Celebrante Neste encontro parroquial, deixándonos guiar por Xesús cara ao seu Reino, proclamamos como irmáns o credo que nos une en comunidade:

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Monitor/a:

Credes en Deus,
no Deus que nos creou á súa imaxe e que nos ama e nos acolle nas súas mans abertas de Pai?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes en Xesús,
que quixo compartir a nosa vida, que o fixo sentíndose irmán con todos, e que con palabras e feitos nos convida a abrir as mans da solidariedade?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes no Espírito Santo,
que nos alenta na gratuidade, no compromiso e na xustiza coas persoas que pasan fame de vida?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes na igrexa,
comunidade que non só se compadece senón que quere compartir tempos e sorrisos, esforzos e esperanzas, pans e peixes?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Movidos pola fe e da man de Xesús, hoxe queremos rezar polas necesidades de quen precisa máis ca nós, e facémolo dicindo:*

Señor, axúdanos a compartir

Monitor/a:

- ✓ Coas persoas que non teñen pan, coas que pasan fame, oremos
- ✓ Coas persoas que non teñen un fogar, coas que viven na rúa, oremos
- ✓ Coas persoas que non teñen liberdade, coas que viven escravizadas, oremos
- ✓ Coas persoas que teñen que deixar a súa terra, e se ven obrigadas a fuxir na procura de refuxio, oremos
- ✓ Coas persoas que teñen tempo, sorrisos, e unha man para todos, oremos
- ✓ Coas persoas que dan unha man na parroquia facendo crible o compartir penas e festas, oremos
- ✓ Coas persoas que dan unha man contra os incendios procurando un mellor coidado da terra, oremos

Celebrante: *Grazas Señor porque hoxe, coma sempre, estás á nosa beira escoitándonos e acollendo as nosas preocupacións e desexos e convidáenos a compartir o evanxeo. Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Nesta oración pedimos a Deus Pai que teñamos “o pan cada día”.*

Compartamos hoxe a nosa oración con todos aqueles que non teñen que comer, e o Señor nos axude a abrir as nosas mans farturentas:

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *A paz nace ao compartir. Abrir as mans e ser solidarios é o signo de que somos verdadeiros discípulos de Xesús e mensaxeiros de paz.*

Agora é hora de dar unha man de paz.

nº 38

Que medre a paz na nosa terra

COMUÑÓN

Celebrante: *Estamos arredor da mesa de Xesús que comparte con nós a súa vida e convidanos a compartir tamén a nós cos demais.*

Coas nosas mans abertas, agradecidos con todas as mans que teñen compartido á nosa beira, participamos agora deste pan do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abunda para me salvar

🎵 ***O pouco que Deus nos dá***

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante: Señor, dámosche as grazas porque acompañas coa túa protección constante ao pobo que nos renovas na fe.

Ti que nunca deixas de nos axudar, fainos merecentes de compartir o banquete da eternidade.

Grazas polo exemplo que nos das en Xesús, o teu fillo benquerido, que vive e reina con nós por sempre eternamente. Amén

Con Xesús queremos dar grazas pola vida sinxela das persoas coas que día a día compartimos a mesa,

con Xesús o evanxeo facémolo crible cos feitos da solidariedade, como el nos ten ensinado,

con Xesús damos grazas a Deus Pai por todas as persoas que dedican esforzos para que a traxedia da fame non sexa esquecida.

“Dádelles vós de comer”

Palabras de Xesús no evanxeo de hoxe.

Avísase das misas (ver folla do mes)

***Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén
Podémonos ir en paz. Deámoslle grazas a Deus***

🎵 ***Ide e pregoade a nova de Deus***